

ÚVOD: O DARWINOVĚ CENĚ

Darwinovy ceny přispívají k vylepšení lidského genomu tím, že připomínají ty, kteří se nešťastnou náhodou sprovodí ze světa.

Darwinova cena je pojmenována podle Charlese Darwina a má za cíl oslavovat neustále zdokonalování lidského genofondu, konkrétně oceněním těch, kteří se náhodou sprovodí ze světa, a tak zajistí, že příští generace zplodí o jednoho idiota méně. Z podstaty věci je jasné, že této pocty se dotčenému obvykle dostane posmrtně.

Aby dospělý člověk získal Darwinovu cenu, musí se odstranit z genofondu lidstva výjimečně hloupým způsobem a jeho smrt musí být ověřitelná. Většinu historek v této knize podporují zprávy z novin nebo spolehlivá očitá svědectví, například ze strany zaměstnanců záchranných služeb.

V minulosti cenu získal například zloděj, který pokládal za moudré pokusit se o krádež měděného drátu, aniž by předtím odpojil elektrické vedení, nebo zemědělec, který chtěl uniknout včelímu bodnutí tak, že si hlavu neprodyšně obalí igelitovou taškou. Uctili jsme například jedince, kteří osobně nabídli medvědovi pivo, přeskočili propast padacího mostu na motorce, nebo nakoukli do palivové nádrže se zapalovačem v ruce.

Tato kniha je přímo nabitá tučnými úlovkami nových vítězů a přeživších. Začínáme s první překvapivou nominací...

Tentokrát přežila: Seznámení s autorkou! „Převratná“ zpráva!

Wendy Northcuttová, autorka Darwinových cen, se málem dostala na svoji vlastní černou listinu...

SRPEN 2009, KALIFORNIE | Wendy „Darwin“ Northcuttová, autorka vtipných nekrologů a šesti knih o Darwinově ceně, se málem sama dostala na svoji vlastní černou listinu tím, že se chytře pokoušela zajistit si ve vlastním domě trochu chladku. Kalifornii právě sužovala vlna veder a autorka proto otevřela mříž v podlaze na chodbě svého domu, aby do podlahy nainstalovala větrák a s jeho pomocí rozvedla chladnější vzduch ze sklepa do zbytku domu. Než ale práci stihla dokončit, zazvonil jí telefon.

Trvalo tři hodiny, než Wendy, přivedená na úplně jiné myšlenky, procházela znovu chodbou. Samozřejmě spadla do otevřené díry, a málem tak získala pomyslného zlatého Darwina. Tentokrát to naštěstí přežila a cenou, kterou zaplatila za poučení *Nikdy neodcházejte od díry v podlaze*, byla zlomená noha.

Poznámky čtenářů

„Myslím, že problém není od díry odejít. Nebezpečné je otočit se a vydat se zpátky.“

„Když z podobné zkušenosti odejdete živí a zdraví, měli byste být sakra vděční!“

„... a ta píše Darwinovy ceny?“

Tak, a teď se ponoříme do hlubokého oceánu příběhů o těch, kteří se cákají v tom mělkém konci bazénku lidského genofondu!“

KAPITOLA 11

JÍDLO: HURÁ NA OBĚD!

„Na evoluci nevěřím, v určitých situacích si ale uvědomíte, že by lidské rase mohla pořádně prospět!“

Dopis od fanouška

Máte chuť na něco sladkého? Lidé si pochutnávají na kalorických dortech, výživném sušeném ovoci nebo žvýkačkách, které vás prostě dostanou. Chtěli byste se ale sami stát pochoutkou? Pokračujte ve čtení a dozvíte se leccos o krokodýlech schovaných pod hladinou, divokých jelenech, o smrtelně nebezpečných křížencích lva s tygrem a o zombiích! Tihle lidé si doslova a do písmene „dali oběd.“

Ostrá žvýkačka – Příliš pomalé rychlé občerstvení – Hemží se tu krokodýli – Ninja, lovec jelenů – Lákavá hříva – Špatně propečený – Velká nehoda s biskupským chlebíčkem – Teplé houstičky – Drsná věda o zombiích

Darwinova cena: Ostrá žvýkačka

Zaručeně pravdivé a ověřené Darwinem

Jídlo, výbuchy a věda v hlavní roli!

5. PROSINCE 2009, UKRAJINA | Pětadvacetiletý student chemie na kyjevské polytechnice měl trochu zvláštní zvyk, totiž namáčet si při práci žvýkačku do krystalků kyseliny citronové, nejspíš proto, že to žvýkačce dodávalo výraznou kyselou příchuť. Právě se hrbil u počítače v domě svých rodičů v městečku Konotop, když se mu podařilo, ať už vědomě, nebo nevědomky, žvýkačku namočit do blíže neurčené výbušniny. Vzápětí si ji strčil zpátky do úst.

Podle zpráv v novinách se z jeho pokoje ozvalo „hlasité bouchnutí“.

Když ponecháme stranou otázku, proč dělal chemické experimenty doma, musíme se ptát, jak to, že nerespektoval základní podmínku bezpečné práce, totiž oddělovat chemikálie od potravin. V každé laboratoři visí výrazná varování před vnášením jakýchkoli potravin, protože není nic snazšího než se napít špatné tekutiny nebo si osolit salát arzenikem. Mohlo mu být jasné, co riskuje. Teď byl ale mrtvý a o celou spodní část obličejů ho připravil výbuch.

Vyšetřovatel určil, že zbytky žvýkačky byly pokryty nebezpečnou sloučeninou, jejíž původ nebyla místní laboratoř schopna určit. Policie našla na místě sáčky s kyselinou citronovou i podobně vypadající sáčky s výbušninou. Zdá se tedy pravděpodobné, že si je student zkrátka popletl.

Zdroj: Lenta.ru, En.rian.ru, RIA Novosti

Poznámky čtenářů

„Nová žvýkačka, která vás připraví o rozum!“

„To musela být teda pořádná bublina.“

„Nejhustší bublina na světě!“

„Ta chuť ho přímo rozsekala.“

„Úplně mu spadla čelist.“

„Zdá se, že ztratil hlavu.“

Darwinova cena: Příliš pomalé rychlé občerstvení

30. ŘÍJNA 2008, OKLAHOMA | Dvaatřicetiletý Peter G. byl zkušeným chovatelem velkých kočkovitých šelem. Měl srdce na dlani a se zvířaty to opravdu uměl. Dříve pracoval v zoo v Tulse, tím pádem byl dokonalý dobrovolník pro rezervaci a safari v Broken Arrow. Dokonalý, ovšem až do srážky s ligerem.

Možná se ptáte, co je to liger.

Ligerové jsou výjimečná zvířata, totiž neplodní kříženci samce lva a samice tygra, a podobně jako muly nejsou ve skutečnosti samostatným druhem kočkovité šelmy. I když je liger evolučně slepou uličkou, je to silný kříženec a největší zástupce velkých kočkovitých šelem. Liger jménem Rocky, kterého měli v Broken Arrow, byl považován za velké miminko – v žádném případě to ale nebyl krotký domácí mazlíček. Ředitel rezervace se nechal slyšet: „Za ta léta, co tu pracuji, jsem vždycky zdůrazňoval, že ať děláte cokoli, nesmíte otevřít tamhlety mříže.“

Peter je otevřel.

Z neznámých důvodů vstoupil do ligerovy klece v době krmení, a stal se tak pro hladovou šelmu vítaným předkrmem. Ačkoli se mu podařilo se z klece vyplazit, než ho šelma sežrala celého, ještě ten večer v nemocnici zemřel.

Peter byl oblíbený a bude všem chybět. Byl si ale dobře vědom všech nebezpečí, která skýtají divoká zvířata chovaná v zajetí. Tím, že nedodržoval jasné zásady bezpečnosti, se Peter choval přesně tak, jak je typické pro budoucího vítěze Darwinovy ceny.

Chramst.

**Peter
nedodržoval
jasné zásady
bezpečnosti.**

Poznámky čtenářů

„Luxusní pochutnáníčko.“
„Lidské maso mají kočky rády.“

Liger je křížencem samce lva (*Panthera leo*) a samice tygra (*Panthera tigris*). Tigon je naopak křížencem samce tygra a samice lva. Ligerové a tigoni se vyskytují pouze v zajetí, protože tyto druhy se v přírodě nevyskytují na stejném teritoriu. Ligerové většinou vyrostou do ohromné velikosti, zatímco tigoni bývají stejně velcí jako jeden z rodičů. Samci ligerů a tigonů jsou neplodní, ale samice mohou někdy porodit potomky. Mláďata tigonů se lvem se nazývají litigoni a mláďata tigonů a tygrů se jmenují titigon.

Darwinova cena: Hemží se tu krokodýli

Zaručeně pravdivé a ověřené Darwinem

Účinkují žena, voda, potrava a krokodýl

1. LEDNA 2010, JIŽNÍ AFRIKA | Malý testík, třído! Je rozumné jít si zaplavat do řeky Limpopo, která se hemží krokodýly? Je rozumné nechat kamarády na břehu široké šedozelené řeky Limpopo a zaplavat si v jejích temných zlověstných vodách? Řekněme, že tento Nový rok byl pro Marisku B., servírku a bývalou plavkyni, nebývale krátký.

Podle starousedlíka vesnice Phalaborwa místní lidé vědí, že „do řeky si nesmočíte ani palec. Hemží se krokodýly a hrochy“. Mariska ale byla místní, která tomu rozuměla líp, a tak si zaplavala v řece Olifants, hlavním přítoku Limpopo, ne jednou ani dvakrát, ale dokonce třikrát v jediném dni. Při třetím osvěžujícím zážitku neměla čas ani vykřiknout a bojovat o život: její přátelé zahlédli jen vlnku na hladině v místech, kde ještě před chvílí plavala – metaforicky řečeno v mělké vodě.

Už jsem se zmiňovala o tom, že v řece bylo přísně zakázáno plavat? Policisté pátrali po těle Marisky pomocí dlouhých tyčí a citlivé chemické látky, které se přezdívá slídič, ale nenašli po ní jedinou stopu. Koloběh života se musí točit.

Zdroj: News24.com

Poznámky čtenářů

„Svět není dětský koutek v zoo.“

„Kdyby policie poslala do řeky při pátrání po těle potápěče, mohl z toho být seriál Darwinovy ceny. Naštěstí byla spravedlnost sice slepá, ale nikoli hloupá.“

Tentokrát přežil: Ninja, lovec jelenů

Neověřené osobní svědectví

Účinkují lov, potrava a jelen

1966, TEXAS | Přítel mého otce jménem Joe se vydal do jedné z mnoha obor jihovýchodního Texasu, aby se tu poohlédl po kousku šťavnaté zvěřiny vybavené kopýtky. Když se nevrátil domů, jeho vystrašená žena ho šla hledat. Nalezla ho v bezvědomí, zbroceného krví a s bodnými ranami po celém těle! Joe neutrpěl žádné trvalé následky, ačkoli pořádně riskoval:

Ráno strávil na posedu na stromě s výhledem na otevřené koryto potoka, což bylo jeho oblíbené místočko. Vtom za zády zaslechl troubení jelena. Nechtěl riskovat, že když se otočí, jelena vyplaší, tak potichu čekal... až se přímo pod strom, na kterém seděl, přišoural velký paroháč! Evidentně neměl dost času na to, aby pečlivě zvážil, co dělat dál. Místo toho, aby se naklonil a střelil zvíře do hlavy, což by byla snadná rána, se rozhodl ho napadnout velkým loveckým nožem.

Shrbil se tedy jako kočka a vrhl se z výšky na jelena, aby ho podřezal. Bývala by to byla skvělá historka. Jenomže v letu si špatně propočítal úhel, pod kterým držel nůž, minul jelenovo hrdlo a nůž si zabodl do vlastního stehna.

Evidentně neměl dost času na to, aby pečlivě zvážil, co dělat dál.

Protože muž přistál jelenovi na krku, zvíře nemělo problém vymyslet, co bude dál. Hodilo hlavou dozadu a mocným parožím trefilo muže přímo do obličeje. Po tomto úderu lovec ztratil vědomí, a tak není jisté, co se poté odehrálo – můžeme usuzovat jenom podle krvavých stop a cárů oblečení. Vypadá to, že jelen muže vlácel asi dvacet metrů lesním podrostem, než nešťastník přišel o bundu, která ho držela na jelenově hřbetě, a spadl tak ze zvířete na zem.